

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

16 ianuarie 2007^{*}

În cauza T-53/05,

Calavo Growers, Inc., cu sediul în Santa Ana (Statele Unite ale Americii),
reprezentată de E. Armijo Chávarri și A. Castán Pérez-Gómez, avocats,

reclamantă,

împotriva

Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de doamna J. García Murillo, în calitate de agent,

pârât,

cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI,
intervenientă în fața Tribunalului, fiind

Luis Calvo Sanz, SA, cu sediul în Carballo (Spania), reprezentată de J. Rivas Zurdo
și E. López Leiva, avocats,

^{*} Limba de procedură: spaniola.

având ca obiect o acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 8 noiembrie 2004 (cauza R 159/2004-1) privind o procedură de opoziție între Calvo Growers Inc. și Luis Calvo Sanz SA,

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE
(Camera a doua),

compus din domnul J. Pirrung, președinte, domnul A. W. H. Meij și doamna I. Pelikánová, judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

- ¹ La 8 martie 2001, Luis Calvo Sanz SA a solicitat Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) înregistrarea ca marcă comunitară a mărcii figurative reprezentate mai jos:

- 2 Produsele pentru care a fost solicitată înregistrarea fac parte din clasele 29, 30 și 31 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, astfel cum a fost revizuit și modificat, și corespund, pentru fiecare din aceste clase, următoarei descrieri:
 - clasa 29: „Carne, pește, păsări, vânat; extracte din carne; fructe și legume conservate, uscate și fierte; jeleuri, dulceturi, compoturi; ouă, lapte și produse lactate; uleiuri și grăsimi comestibile”;
 - clasa 30: „Cafea, ceai, cacao, zahăr, orez, tapioca, sago, înlocuitori de cafea; făină și preparate făcute din cereale, pâine, produse de patiserie și cofetărie, înghețată comestibilă; miere, sirop de melasă; drojdie, praf de copt; sare, muștar; oțet, sosuri (condimente); mirodenii, gheață”;
 - clasa 31: „Produse agricole, horticole, forestiere și cereale neincluse în alte clase; animale vii; fructe și legume proaspete; semințe, plante și flori naturale; alimente pentru animale, malț”.
- 3 La 24 septembrie 2001, cererea de înregistrare a mărcii a fost publicată în *Buletinul mărcilor comunitare* nr. 84/2001.
- 4 La 21 decembrie 2001, Calavo Growers Inc. a formulat o opoziție împotriva cererii de înregistrare a mărcii comunitare. Actul de opoziție era compus din două părți. Prima parte, redactată în limba spaniolă și intitulată „Escrito de Oposición” (denumită în continuare „Formularul”), se prezenta sub forma unui formular care

relua numerotarea și denumirea rubricilor formularului oficial al OAPI și conținea la rubrica „Limba de opoziție” mențiunea „ES” și la rubrica „Motivele opoziției” mențiunea „94 opoziția se bazează pe o marcă anterioară și pe un risc de confuzie”. Cea de a doua parte, redactată în limba engleză și intitulată „Notice of Opposition” (denumită în continuare „Explicația motivelor”), consta în trei pagini de text care explicau, cu mențiunea inițială „99 Explanations of grounds”, motivele opoziției.

- 5 Opoziția se întemeia pe înregistrarea mărcii verbale comunitare nr. 102 822 CALAVO, solicitată la 1 aprilie 1996 și înregistrată la 26 august 1998 pentru produse din clasele 29 și 31 în sensul Aranjamentului de la Nisa și corespunzând, pentru fiecare dintre aceste clase, descrierii următoare:

- clasa 29: „Carne, pește, păsări, vânat; extracte din carne; fructe și legume conservate, uscate și fierte; jeleuri, dulceturi, compoturi; ouă, lapte și produse lactate, uleiuri și grăsimi comestibile; avocado și guacamole (pastă de avocado) preparate și congelate; papaia și mango uscate”;
- clasa 31: „Produse agricole, horticole, forestiere și cereale neincluse în alte clase; animale vii; fructe și legume proaspete; semințe, plante și flori naturale; alimente pentru animale; malț; avocado, papaia și mango proaspete”.

- 6 Opoziția era întemeiată pe toate produsele acoperite de marca anterioară și era îndreptată împotriva tuturor produselor vizate de cererea de înregistrare a mărcii.

- 7 Prin decizia din 18 decembrie 2003, divizia de opoziție a OAPI a admis în parte opoziția, constatând existența unui risc de confuzie între semnele în conflict pentru anumite produse. Această decizie menționa că nu se putea ține cont de explicația motivelor prezentată de persoana care a formulat opoziția (reclamanta din cauza aflată pe rolul Tribunalului) împreună cu Formularul, din moment ce acest înscris fusese prezentat într-o altă limbă decât limba de procedură, iar traducerea acestuia în limba de procedură nu fusese furnizată în termenul acordat de OAPI în acest scop.
- 8 La 18 februarie 2004, intervenienta a formulat o acțiune împotriva acestei decizii. La 8 noiembrie 2004, Camera întâi de recurs a OAPI a admis această acțiune, anulând decizia diviziei de opoziție. Prin decizia acesteia (denumită în continuare „decizia atacată”), care a fost notificată reclamantei la 12 noiembrie 2004, camera de recurs a respins opoziția și a obligat persoana care a formulat opoziția să plătească solicitantei (intervenienta din cauza aflată pe rolul Tribunalului) cheltuielile efectuate în cadrul procedurilor de soluționare a opoziției și a acțiunii.
- 9 În decizia atacată, camera de recurs a considerat că divizia de opoziție nu avea competența de a examina din oficiu opoziția și că, în consecință, aceasta nu putea să o admită în parte. Actul de opoziție ar fi fost afectat de o neregularitate, deoarece se limita la a invoca drept motiv de opoziție „riscul de confuzie”, fără a furniza niciun argument suplimentar în limba de procedură.
- 10 Camera de recurs a considerat că divizia de opoziție încălcase „principiul disponibilității”, principiu potrivit căruia părțile fixează cadrul procesual, precum și principiul egalității armelor, care guvernează procedura de opoziție, consacrate la articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială 17/vol. I, p. 146), în temeiul căruia OAPI nu poate proceda din oficiu la examinarea faptelor, deoarece examinarea este limitată la motivele invocate și la cererile introduse de părți.

- 11 Camera de recurs consideră că persoana care a formulat opoziția are sarcina de a prezenta și de a dovedi motivele pe care se întemeiază opoziția și că menționarea abstractă a „riscului de confuzie” nu este suficientă. Potrivit acesteia, trebuie invocați și dovediți factorii determinanți ai riscului de confuzie în cazul din speță. Dacă persoana care a formulat opoziția nu îndeplinește această exigență, OAPI nu ar putea în niciun caz să suplinească această carență în materie de procedură, deoarece nu ar avea competența de a proceda la o examinare din oficiu, ar trebui să fie imparțial și nu ar putea acționa în același timp atât în calitate de judecător, cât și de parte. Decizia atacată încheie prin a constata că trebuie aplicată sancțiunea care decurge din nerespectarea acestei exigențe de procedură, și anume respingerea opoziției ca neîntemeiată.

Procedura în fața Tribunalului și concluziile părților

- 12 Reclamanta a introdus prezenta acțiune prin cererea depusă la grefa Tribunalului la 24 ianuarie 2005.
- 13 Intervenienta și OAPI au depus memorii în răspuns la 20 iunie și, respectiv, 25 iulie 2005.
- 14 Prin scrisorile depuse la grefa Tribunalului la 4 și, respectiv, 5 august 2005, reclamanta și intervenienta au solicitat încuviințarea depunerii de memorii în replică. La 17 august 2005, președintele Camerei a doua a decis, în temeiul articolului 135 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, că nu era necesar să se procedeze la un al doilea schimb de memorii complet. Acesta a decis totuși să încuviințeze ca intervenienta să depună un memoriu pentru a-i permite acesteia să se pronunțe cu privire la memoriul în răspuns formulat de OAPI, în care acesta achiesase la argumentele prezentate de reclamantă. Intervenienta a depus memoriul complementar la grefa Tribunalului la 10 octombrie 2005.

15 Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 27 octombrie 2005, reclamanta a reiterat cererea din 4 august, precizând că dorea, de asemenea, să răspundă afirmațiilor pe care intervenienta fusese autorizată să le formuleze în memoriul complementar al acesteia. Prin decizia din 22 noiembrie 2005, președintele Camerei a doua a respins această cerere.

16 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a doua) a decis deschiderea procedurii orale fără a iniția o cercetare judecătorească prealabilă.

17 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 11 iulie 2006. În plus față de procedura scrisă, OAPI a solicitat cheltuieli de judecată.

18 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

19 OAPI solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

- trimiterea cauzei spre rejudecare camerei de recurs, astfel încât aceasta să poată să se pronunțe asupra chestiunii existenței unui risc de confuzie între semnele în conflict;
- suportarea de către fiecare parte a propriilor cheltuieli de judecată.

20 **Intervenienta solicită Tribunalului:**

- respingerea în totalitate a acțiunii și confirmarea deciziei atacate;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de intervenientă în prezenta acțiune.

În drept

- 21 În susținerea pretențiilor sale, reclamanta invocă un singur motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 42 alineatul (3) și a articolului 74 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94, coroborate cu norma 20 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. I, p. 189).

Cu privire la admisibilitatea concluziilor OAPI

Argumentele părților

- 22 OAPI consideră concluziile reclamantei ca fiind întemeiate, deoarece decizia atacată nu este conformă cu practica acestui organism în materie de admisibilitate și de motivare a unei opoziții.
- 23 Intervenienta se opune posibilității ca OAPI să poată achiesa la acțiunea formulată de reclamantă. Potrivit intervenientei, un asemenea procedeu ar fi contrar și incompatibil cu principiile protecției drepturilor și securității juridice. Într-adevăr, OAPI ar solicita anularea unei decizii adoptate chiar de acesta. Pentru o asemenea schimbare de poziție din partea OAPI, ar fi necesar să se asculte camera de recurs, cu excepția situației în care a intervenit o schimbare legislativă sau a situației în care au apărut noi date de natură să justifice această schimbare radicală. Or, astfel de elemente nu ar exista în cazul de față.
- 24 În opinia intervenientei, jurisprudența Tribunalului invocată de către OAPI pentru a-și justifica comportamentul nu vizează cazuri precum cel de față.
- 25 În plus, intervenienta susține că ar trebui să se poată baza pe protecția conferită la articolul 130 alineatul (1) și la articolul 133 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, în temeiul cărora acțiunile sunt introduse împotriva OAPI în calitate de pârât, numai intervenienții putând, potrivit articolului 134 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, să achieseze la concluziile unei părți principale sau să intervină în susținerea concluziilor respective. Or, în cazul de față, reclamanta ar fi singura care ar apăra cu adevărat decizia atacată, OAPI aducând atingere în acest fel situației sale procesuale.

Aprecierea Tribunalului

- 26 În legătură cu o procedură referitoare la o decizie a unei camere de recurs de pronunțare asupra unei proceduri de opoziție, Tribunalul a hotărât că, deși OAPI nu dispune de calitatea procesuală activă necesară pentru introducerea unei acțiuni împotriva unei decizii a unei camere de recurs, acesta nu poate fi totuși obligat să apere în mod sistematic orice decizie atacată a unei camere de recurs sau să solicite în mod obligatoriu respingerea oricărei acțiuni îndreptate împotriva unei astfel de decizii [hotărârea Tribunalului din 30 iunie 2004, GE Betz/OAPI – Atofina Chemicals (BIOMATE), T-107/02, Rec., p. II-1845, punctul 34, și hotărârea din 25 octombrie 2005, Peek & Cloppenburg/OAPI (Cloppenburg), T-379/03, Rec., p. II-4633, punctul 22].
- 27 Nimic nu se opune ca OAPI să achieseze la o concluzie a reclamantei sau, mai mult, ca acesta să se mulțumească să lase hotărârea la aprecierea Tribunalului, prezentând însă toate argumentele pe care le consideră adecvate pentru lămurirea Tribunalului (hotărârea BIOMATE, citată anterior, punctul 36, și hotărârea Cloppenburg, citată anterior, punctul 22). În schimb, OAPI nu poate formula concluzii care urmăresc anularea sau modificarea deciziei camerei de recurs asupra unui punct care nu a fost invocat în cerere sau să prezinte motive neinvocate în cerere (a se vedea în acest sens hotărârea Curții din 12 octombrie 2004, Vedial/OAPI, C-106/03 P, Rec., p. I-9573, punctul 34, și hotărârea Cloppenburg, citată anterior, punctul 22).
- 28 Pe de altă parte, Tribunalul s-a pronunțat, de asemenea, în sensul că această jurisprudență se aplică atât procedurilor *inter partes*, cât și procedurilor *ex parte* (hotărârea Cloppenburg, citată anterior, punctul 24).
- 29 Rezultă din această jurisprudență că trebuie să fie declarate admisibile concluziile prin care OAPI achiesează la concluziile de anulare ale reclamantei în măsura în care acestea, ca și argumentele expuse în susținerea lor, se înscriu în cadrul concluziilor și

motivelor avansate de către reclamantă. Or, în prezenta cauză, OAPI a respectat cadrul menționat, întrucât a avansat, în sprijinul concluziilor sale de anulare a deciziei atacate, aceleași motive ca și reclamanta.

- 30 Rezultă că OAPI poate, în această cauză, fără a modifica termenii litigiului, să solicite anularea deciziei atacate. Prin urmare, trebuie constatat că sunt admisibile concluziile OAPI.

Cu privire la întinderea obiectului litigiului

Argumentele părților

- 31 Potrivit intervenientei, în vederea soluționării prezentului litigiu, nu este necesar să se examineze admisibilitatea opoziției reclamantei care s-a aflat pe rolul OAPI. În opinia acesteia, prin decizia atacată, opoziția nu a fost respinsă ca inadmisibilă, ci pe fond, cu alte cuvinte ca neîntemeiată. Prin urmare, în cadrul prezentei cauze, nu s-ar pune problema examinării prevederilor care reglementează conținutul actului de opoziție, ci mai degrabă a prevederilor articolului 74 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94, deoarece conflictul s-ar fi născut din cauza lipsei de probe și de observații în susținerea opoziției.

- 32 Reclamanta și OAPI contestă argumentele intervenientei.

Aprecierea Tribunalului

- 33 Ca urmare a examinării motivării deciziei atacate, trebuie constatat că, în pofida unei anumite confuzii de natură terminologică, opoziția este respinsă de camera de recurs pe baza unor considerente referitoare la admisibilitate.
- 34 Considerentele enunțate în special la punctul 16 al deciziei menționate privesc admisibilitatea opoziției, chiar dacă nu este folosit acest termen. Într-adevăr, camera de recurs, apreciind că problema privitoare la competența diviziei de opoziție de a analiza fondul opoziției trebuia să fie soluționată înainte de examinarea pe fond a cauzei, lasă să se înțeleagă că această problemă nu ține de fond. Apoi, la punctul 17 al aceleiași decizii, camera de recurs procedează la o examinare a admisibilității opoziției, întrucât se referă la un viciu substanțial care ar afecta Formularul depus de reclamantă.
- 35 Este adevărat că, în această privință, camera de recurs nu constată în mod clar că opoziția ar fi inadmisibilă. Dimpotrivă, la punctul 19 *in fine*, precum și la punctul 21 referitor la concluzia finală a versiunii în limba de procedură a deciziei atacate, camera de recurs menționează în două rânduri respingerea opoziției „ca neîntemeiată”. Or, în caz de neconcordanță între substanța unei decizii a camerei de recurs și termenii pe care aceasta i-a folosit în motivare, Tribunalul are competența de a interpreta această decizie în vederea determinării conținutului real al acesteia.
- 36 În această privință, trebuie constatat că în niciun loc camera de recurs nu menționează fondul opoziției, și anume problema dacă există sau nu, în speță, un risc de confuzie între semnele în conflict. Prin urmare, trebuie concluzionat că opoziția reclamantei nu a fost respinsă ca neîntemeiată, ci ca inadmisibilă, chiar dacă

formulările privitoare la respingerea opoziției din cadrul motivării deciziei atacate par să indice contrariul.

37 Prin urmare, obiecția intervenientei nu poate fi admisă.

Cu privire la admisibilitatea opoziției

Argumentele părților

38 Reclamanta afirmă că Formularul pe care l-a depus indica în mod expres că opoziția era întemeiată pe o marcă anterioară și pe un risc de confuzie. Această indicație ar fi îndeplinit condiția unei motivări minime impusă în articolul 42 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94 și în norma 18 din Regulamentul nr. 2868/95, deoarece, pe de o parte, motivul de opoziție putea fi dedus din informațiile comunicate în actul de opoziție și, pe de altă parte, aceste informații permiteau atât solicitantei, cât și OAPI să înțeleagă motivul de opoziție menționat.

39 În plus, norma 20 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2868/95 ar prevedea în mod clar că absența unor informații detaliate privind faptele și dovezile de natură să stabilească temeinicia opoziției nu constituie un motiv de inadmisibilitate a acesteia din urmă.

- 40 OAPI subliniază că, în Formularul depus de reclamantă, era indicat în mod clar și neechivoc, în limba de procedură, și anume spaniola, că opoziția se întemeia pe existența unei mărci anterioare – în speță, o înregistrare comunitară clar identificată – și pe existența unui risc de confuzie.
- 41 Articolul 42 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94 ar prevedea că opoziția trebuie formulată în scris și motivată, însă aceasta nu ar însemna că trebuie să cuprindă, pentru a fi admisibilă, o descriere detaliată a cauzelor pentru care persoana care a formulat opoziția consideră că motivul sau motivele pe care își întemeiază opoziția se verifică. În această privință, articolul 42 alineatul (3) ultima teză s-ar referi la prezentarea de către persoana care a formulat opoziția a faptelor, dovezilor și observațiilor ca la o simplă posibilitate, ceea ce ar fi confirmat de celelalte versiuni lingvistice ale Regulamentului nr. 40/94.
- 42 OAPI subliniază că această poziție este, de asemenea, conformă practicii sale în privința chestiunilor de admisibilitate a opoziției care sunt enunțate în directivele privitoare la procedura de opoziție.
- 43 Intervenienta subliniază că, deși a contestat întotdeauna opoziția numai pe fond, nu se poate deduce din aceasta o acceptare din partea sa a admisibilității unui act de opoziție redactat într-un mod atât de imperfect.
- 44 Pe de altă parte, potrivit intervenientei, reclamanta nu a contestat prin acțiune aplicarea corectă a Regulamentului nr. 40/94 de către camera de recurs. Reclamanta nu și-ar fi respectat obligația de a furniza probe și de a prezenta observații de natură a susține opoziția, iar pretensele probe și date de care dispunea divizia de opoziție nu ar fi constat decât într-o mențiune succintă și abstractă a unui „risc de confuzie” efectuată de persoana care a formulat opoziția în Formular.

Aprecierea Tribunalului

- 45 Norma 18 din Regulamentul nr. 2868/95, în varianta aplicabilă la momentul faptelor, enunță condițiile în care OAPI poate respinge o opoziție ca inadmisibilă. Aceste condiții sunt următoarele: neîndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 42 sau în alte prevederi ale Regulamentelor nr. 40/94 și nr. 2868/95, precum și omisiunea indicării în mod evident fie a cererii de înregistrare de marcă împotriva căreia s-a formulat opoziția, fie a mărcii anterioare pe baza căreia s-a formulat opoziția.
- 46 Este cert în prezenta cauză că Formularul depus de reclamantă conținea o identificare precisă a cererii contestate, precum și a mărcii comunitare anterioare invocate. Rămâne, așadar, de examinat conformitatea opoziției cu articolul 42 din Regulamentul nr. 40/94, precum și cu norma 15 din Regulamentul nr. 2868/95.
- 47 În ceea ce privește norma 15 din Regulamentul nr. 2868/95, în varianta aplicabilă la momentul faptelor, aceasta enunță elementele pe care trebuie să le cuprindă actul de opoziție, împărțite în patru categorii referitoare la cererea împotriva căreia este formulată opoziția, la marca anterioară sau dreptul anterior pe care se întemeiază opoziția, la persoana care a formulat opoziția și, respectiv, la motivele pe care se întemeiază opoziția. În ceea ce privește ultimul punct, în discuție în prezenta cauză, se solicită numai o „descriere precisă” a motivelor.
- 48 Articolul 42 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94 prevede că opoziția trebuie formulată în scris și motivată. Potrivit ultimei teze a aceluiași alineat, cel care a formulat opoziția poate prezenta în susținerea acesteia fapte, dovezi și observații într-un termen acordat de OAPI.

- 49 Rezută din aceasta, în ceea ce privește admisibilitatea opoziției, în primul rând, că motivele acesteia din urmă trebuie să fie descrise în mod precis și, în al doilea rând, că trebuie făcută distincția între noțiunea „motivare”, pe de o parte, și aceea de „fapte, dovezi și observații”, pe de altă parte. Într-adevăr, motivarea opoziției este o condiție necesară pentru admisibilitatea acesteia, în timp ce prezentarea de fapte, dovezi și observații nu este, în această privință, decât facultativă, astfel cum reiese din folosirea termenului „poate” [a se vedea în acest sens hotărârea Tribunalului din 13 iunie 2002, *Chef Revival USA/OAPI – Massagué Marin (Chef)*, T-232/00, Rec., p. II-2749, punctul 31].
- 50 Or, trebuie constatat că mențiunea „opoziția se întemeiază pe un risc de confuzie”, pe care reclamanta a făcut-o în Formular, la rubrica „Motivele opoziției”, constituia o descriere absolut clară și precisă a motivului relativ de respingere a înregistrării prevăzut de articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94. Această mențiune permitea mai ales atât OAPI, cât și solicitantei să afle pe ce motiv era întemeiată opoziția și să organizeze examinarea cauzei și, respectiv, apărarea.
- 51 Examinarea formularului oficial al OAPI, deși conținutul acestui înscris nu poate fi, în sine, obligatoriu pentru Tribunal, nu face decât să confirme această constatare. Într-adevăr, acest înscris conține la rubrica „Motivele opoziției” o căsuță de bifat care poartă numărul 94, urmat de mențiunea „Risc de confuzie”. Este suficient, așadar, la completarea acestui formular oficial, să se bifeze această căsuță pentru a indica motivul opoziției. În această privință, trebuie subliniat că utilizarea formularului oficial nu este deloc obligatorie. Aceasta reiese din norma 83 alineatul (6) din Regulamentul nr. 2868/95, care permite utilizarea formularelor care prezintă același conținut și același format ca și cele ale OAPI, precum formularele redactate pe calculator. Rezultă că nu se pot aplica cerințe mai exigente când este vorba de conținutul unui formular neoficial decât cele aplicate în privința formularului oficial. Or, mențiunea explicită pe care reclamanta a făcut-o în Formularul său este la fel de precisă ca și faptul de a bifa căsuța corespunzătoare din formularul oficial.
- 52 În consecință, opoziția formulată de reclamantă prin intermediul Formularului era admisibilă.

Cu privire la chestiunea dacă divizia de opoziție și-a depășit competența nerespingând opoziția ca neîntemeiată ca urmare a lipsei traducerii Explicației motivelor

Argumentele părților

- 53 Reclamanta subliniază că, potrivit normei 20 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2868/95, divizia de opoziție avea posibilitatea de a se pronunța asupra opoziției pe baza dovezilor de care dispunea. În această privință, reclamanta arată că, deși observațiile sale cuprinse în Explicația motivelor nu au fost admise de divizia de opoziție, observațiile sale ulterioare din 20 decembrie 2002, ca răspuns la observațiile intervenientei din 21 octombrie 2002, au fost admise și făceau parte din dosar la momentul la care divizia de opoziție a pronunțat decizia. Reclamanta subliniază că acest din urmă înscris, coroborat cu Formularul, permitea precizarea și stabilirea clară a termenilor dezbaterii și a pozițiilor părților.
- 54 Potrivit OAPI, în cauză, divizia de opoziție avea posibilitatea de a se pronunța asupra opoziției, deoarece cunoștea toate elementele pertinente în acest scop, și anume cererea de înregistrare a mărcii comunitare și produsele împotriva cărora era formulată opoziția, dreptul anterior pe care se întemeia opoziția (dat fiind că era vorba de o marcă comunitară), produsele vizate de aceasta și motivul invocat, care era riscul de confuzie.
- 55 Intervenienta arată că argumentarea Camerei întâi de recurs este ireproșabilă și conformă cu articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 și cu jurisprudența Tribunalului.

56 În opinia acesteia, Formularul depus de reclamantă era afectat de un viciu substanțial care consta în faptul că se limita la a indica drept motiv de opoziție „riscul de confuzie”, fără nicio motivare complementară. Cu toate acestea, divizia de opoziție ar fi examinat și ar fi admis în parte opoziția. Acționând astfel, aceasta a încălcat „principiul disponibilității”, precum și principiul administrării probei de către părți și al egalității armelor, care guvernează procedura de opoziție și care sunt consacrate la articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94. Potrivit acestei dispoziții, în cadrul unei proceduri privind motivele relative de respingere a înregistrării, OAPI nu ar putea proceda la examinarea din oficiu a faptelor; dimpotrivă, examinarea ar fi limitată la motivele invocate și la cererile introduse de părți, ceea ce ar constitui o expresie a regulii de procedură *iudex iudicare debet secundum allegata et probata partibus*.

57 Intervenienta subliniază că simpla menționare abstractă a unui „risc de confuzie” nu este suficientă pentru respectarea obligației care rezultă de la articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94, care pune în sarcina persoanei care a formulat opoziția să aducă argumente și să probeze existența efectivă a motivului de opoziție invocat. Ar fi necesar să se invoce și să se facă dovada că factorii determinanți ai riscului de confuzie sunt prezenți în cazul din speță. În cazul în care persoana care a formulat opoziția nu și-ar îndeplini această obligație, OAPI nu ar putea remedia această carență; într-adevăr, acesta nu ar avea competența de a proceda la o examinare din oficiu, deoarece trebuie să fie imparțial și nu poate acționa în același timp atât în calitate de judecător, cât și de parte. Prin urmare, potrivit intervenientei, OAPI ar fi obligat să aplice sancțiunea pe care o implică neexecutarea obligației procedurale menționate, și anume respingerea opoziției ca neîntemeiată. Acest fapt ar fi confirmat de jurisprudența Tribunalului [hotărârea Tribunalului din 22 octombrie 2003, Éditions Albertr René/OAPI – Trucco (Starix), T-311/01, Rec., p. II-4625, punctul 69, și hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2004, „Drie Mollen sinds 1818”/OAPI – Nabeiro Silveria (Galáxia), T-66/03, Rec., p. II-1765, punctul 43]. Deși reclamanta, la punctul 51 din cerere, susține că această jurisprudență nu ar putea fi extinsă la procedurile de opoziție, Tribunalul s-ar fi pronunțat în mod expres în sens contrar la punctele 43 și 44 ale hotărârii Galáxia.

Aprecierea Tribunalului

58 Este cert, în prezenta cauză, că Formularul depus la OAPI de către reclamantă conținea, la rubrica „Motivele opoziției”, simpla mențiune „Risc de confuzie” și că

Explicația motivelor, redactată în engleză, nu putea fi luată în considerare de divizia de opoziție. Chestiunea dacă divizia de opoziție putea, în aceste împrejurări, să examineze în mod legitim fondul opoziției trebuie să fie apreciată în lumina articolului 74 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94, care prevede că, în cadrul unei proceduri privind motivele relative de respingere a înregistrării, examinarea este limitată la motivele invocate și la cererile introduse de părți, și a normei 20 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2868/95, care, în varianta aplicabilă la momentul faptelor, precizează că, dacă solicitantul nu prezintă nicio observație, OAPI se poate pronunța asupra opoziției pe baza dovezilor de care dispune.

59 Or, Tribunalul s-a pronunțat deja în sensul că, într-o procedură privitoare la motivele relative de respingere, în temeiul chiar al textului articolului 74 alineatul (1) *in fine* din Regulamentul nr. 40/94, examinarea efectuată de OAPI se limitează la motivele invocate și la cererile introduse de părți. Astfel, camera de recurs, pronunțându-se asupra unei acțiuni împotriva unei decizii care pune capăt unei proceduri de opoziție, nu poate să își întemeieze decizia decât pe motivele relative de respingere pe care partea vizată le-a invocat, precum și pe faptele și dovezile aferente prezentate de părți. Criteriile de aplicare a unui motiv relativ de respingere sau a oricărei alte dispoziții invocate în susținerea cererilor formulate de părți fac parte în mod natural din elementele de drept supuse examinării OAPI [a se vedea hotărârea Tribunalului din 1 februarie 2005, SPAG/OAPI – Dann și Backer (HOOLIGAN), T-57/03, Rec., p. II-287, punctul 21 și jurisprudența citată].

60 Prin urmare, trebuie să se examineze, în primul rând, dacă divizia de opoziție s-a limitat la examinarea motivelor invocate și a cererilor introduse de părți și, în al doilea rând, dacă probele de care aceasta dispunea la momentul examinării erau suficiente pentru a susține decizia de admitere parțială a opoziției.

61 În ceea ce privește, în primul rând, motivele invocate și cererile introduse, s-a constatat deja (a se vedea punctele 46 și 50 de mai sus) că Formularul prezentat

OAPI de către reclamantă indica în mod clar că aceasta înțelegea să formuleze o opoziție împotriva cererii de înregistrare a mărcii comunitare în cauză și că invoca în acest scop un risc de confuzie. Prin urmare, divizia de opoziție nu a depășit nici cererea, nici motivele invocate de către reclamantă; aceasta a respectat, în consecință, cadrul procesual astfel cum a fost definit de reclamantă.

62 În ceea ce privește, în al doilea rând, chestiunea dacă dovezile erau suficiente, Tribunalul apreciază că decizia diviziei de opoziție putea să fie în mod legitim adoptată în temeiul dovezilor de care aceasta dispunea la momentul adoptării sale. Într-adevăr, o examinare a acestei decizii demonstrează că toate datele factuale pe care s-a bazat divizia de opoziție erau la dispoziția acesteia, fără a fi necesar să recurgă la Explicația motivelor, redactată în engleză, în privința căreia decizia menționată constată în mod expres că nu putea fi luată în considerare. Aprecierea temeiniciei opoziției, constând într-o examinare a riscului de confuzie între marca solicitată și marca anterioară, figurează la paginile 5-8 din decizie.

63 Mai întâi, în privința comparării produselor vizate, divizia de opoziție constată că produsele la care se referă cererea de înregistrare a mărcii comunitare aparținând claselor 29 și 31 sunt, de asemenea, acoperite de marca anterioară, cu excepția unui caz, care privește totuși un produs foarte asemănător unui produs acoperit de marca anterioară. De asemenea, divizia de opoziție consideră, în legătură cu anumite produse care fac parte din clasa 30 indicate în cererea de înregistrare a mărcii, fie că prezintă un anumit grad de similitudine cu produsele acoperite de marca anterioară, fie că formează un grup de produse care include astfel de produse sau care sunt chiar identice cu acestea. În ceea ce privește celelalte produse din clasa 30, divizia de opoziție constată că acestea sunt diferite de cele acoperite de marca anterioară.

64 Apoi, în ceea ce privește comparația semnelor în litigiu, divizia de opoziție, făcând referire la jurisprudența Curtii în materie (hotărârea din 11 noiembrie 1997, SABEL,

C-251/95, Rec., p. I-6191, punctul 23), procedează la o examinare a similitudinilor auditive, vizuale și conceptuale ale celor două mărci. Aceasta constată, în special, un anumit grad de similitudine fonetică și o similitudine vizuală a celor două mărci, apreciind că o comparare conceptuală a semnelor nu este posibilă, deoarece termenul „calvo” nu are o semnificație decât în limba spaniolă („chel”), în timp ce termenul „calavo” va fi perceput, în toate limbile comunitare, drept o marcă fantezistă.

65 Divizia de opoziție conchide rezumând că semnele în conflict sunt similare din punct de vedere vizual, prezintă un grad redus de similitudine auditivă în cadrul unei aprecieri globale, că o distincție pe plan conceptual nu este posibilă decât pentru consumatorul spaniol și că există o identitate sau similitudine între anumite produse pentru care este înregistrată marca anterioară și cele desemnate în cererea de înregistrare a mărcii comunitare pentru clasele 29, 30 și 31. Pe de altă parte, divizia de opoziție constată că produsele vizate sunt produse de consum curent, la achiziționarea cărora consumatorul nu acordă o atenție în mod special sporită. Pe baza acestor constatări, divizia de opoziție consideră că există un risc de confuzie între mărcile în discuție, care include riscul de asociere în ceea ce privește produsele identice sau similare menționate.

66 Trebuie constatat că această examinare, a cărei temeinicie nu este, de altfel, contestată de către intervenientă, se înscrie în mod strict în cadrul a ceea ce divizia de opoziție era obligată să examineze ca urmare a cererii reclamantei, și anume riscul de confuzie. Această examinare se putea efectua numai pe baza unei comparații a semnelor în litigiu și a produselor vizate. Or, toate informațiile privitoare la aceste două criterii erau cuprinse în cererea de înregistrare a mărcii, în înregistrarea mărcii anterioare și în Formular, fără a fi nevoie să se recurgă nici la Explicația motivelor prezentată de reclamantă, nici la alte surse de informații.

67 În această privință, trebuie să se distingă între prezenta cauză și cauzele în care au fost pronunțate hotărârile Starix și Galáxia, citate anterior, invocate de camera de recurs în decizia atacată și de intervenientă în memoriul în răspuns. Într-adevăr, astfel cum rezultă din punctul 64 al hotărârii Starix, precum și din punctul 38 al hotărârii Galáxia, reclamantele din aceste două cauze invocau în fața Tribunalului notorietatea mărcii anterioare [articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94]. Or, deși reclamantele din aceste două cauze menționaseră notorietatea mărcilor lor respective în cadrul procedurii care se afla pe rolul OAPI, această mențiune fusese făcută totuși în mod incidental, în cadrul unei argumentări focalizate pe articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, în vederea susținerii existenței unui risc de confuzie, fără a fi invocat articolul 8 alineatul (5) din regulamentul menționat (hotărârile Starix, punctul 68, și Galáxia, punctul 41), iar în cauza în care s-a pronunțat hotărârea Starix, fără să fi fost adusă vreo dovadă a notorietății (hotărârea Starix, punctul 12). În aceste împrejurări, Tribunalul a respins motivul invocat de reclamante în aceste două cauze potrivit căruia camera de recurs ar fi trebuit să examineze articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94, care nu fusese invocat de acestea. În schimb, în prezenta cauză, astfel cum s-a constatat mai sus, nu numai că motivul întemeiat pe articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 a fost invocat în mod clar de reclamantă în procedura care s-a aflat pe rolul OAPI, ci, mai mult, acesta din urmă dispunea de toate datele factuale pentru a putea examina temeinicia motivului menționat.

68 Rezultă din cele ce precedă că divizia de opoziție nu și-a depășit competența nerespingând ca neîntemeiată opoziția reclamantei pe motivul lipsei traducerii Explicației motivelor. În consecință, camera de recurs a comis o eroare de drept anulând decizia diviziei de opoziție și respingând opoziția ca neîntemeiată.

69 Rezultă că trebuie să fie admis singurul motiv al reclamantei și să se constate că decizia atacată încalcă articolul 42 alineatul (3) și articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94, coroborate cu norma 20 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2868/95.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 70 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât OAPI a căzut în pretenții, în măsura în care decizia atacată este anulată, se impune obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă, conform concluziilor acesteia din urmă. Întrucât intervenienta a căzut în pretenții, aceasta va suporta propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 8 noiembrie 2004 (cauza R 159/2004-1).**
- 2) **OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă.**

3) Intervenienta suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pirrung

Meij

Pelikánová

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 16 ianuarie 2007.

Grefier

Președinte

E. Coulon

J. Pirrung